

R O M Â N I A**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL****Decizia nr.3756****Dosar
nr.488/2/2015**

Ședința publică de la 23 noiembrie 2017

Președinte:	Gheza Attila Farmathy	- judecător
	Carmen Ilie	- judecător
	Maria Hrudei	- judecător
	Miron Cornel Olaru	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul formulat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr. 1072 din 16 aprilie 2015 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, reprezentat de consilier juridic lipsind intimata-pârâtă Reborean Lucica.

Procedura legal îndeplinită.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând faptul că, în urma procedurii de filtrare a recursului prevăzute de art. 493 Cod procedură civilă, recursul a fost admis în principiu prin încheierea de ședință din 8 iunie 2017.

Nemaifiind cereri de formulat, Înalta Curte constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul recurentului-reclamant asupra recursului.

Recurentul-reclamant, prin consilier juridic, solicită admiterea recursului, casarea sentinței atacate și, rejudecând cauza, admiterea acțiunii, cu consecința constatării calității de colaborator al

Securității a pârâtei Rebrean Lucia, fără cheltuieli de judecată. În opinia sa, argumentele instanței de fond încalcă prevederile art.2 lit. b) din OUG nr.24/2008, pentru că instanța a distins acolo unde legiuitorul nu distinge. Astfel, legea nu distinge după cum denunțurile se refereau la cetățeni români sau cetățeni străini și nici în funcție de motivul pentru care Securitatea urmărea persoanele denunțate. Solicită a se avea în vedere motivele expuse, pe larg, în scris.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Circumstanțele cauzei

1.1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, la data de 28.01.2015, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat a se constata calitatea pârâtei Rebrean Lucica de colaborator al Securității.

1.2. Hotărârea primei instanțe

Curtea de Apel București, prin Sentința nr. 1072 din 16 aprilie 2015, a respins acțiunea reclamantului, ca nefondată.

Analizând probele administrate în cauză, Curtea a reținut următoarele:

Potrivit art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, prin *colaborator al Securității* se înțelege „*persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care,*

la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;”.

În determinarea sferei colaboratorilor Securității, trebuie avute în vedere premisele care au stat la baza reglementării acestei forme de reparație morală în societate, astfel cum se regăsesc acestea consemnate sau rezultă ele din diversele texte ale O.U.G. nr. 24/2008.

Prin preambulul O.U.G. nr. 24/2008 se arată că *„În perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale. Aceasta îndreptățește accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.”.* [s.n.]

Din interpretarea textului menționat, Curtea a dedus faptul că intenția legiuitorului a fost orientată înspre o formă de reparație morală acordată cetățenilor români, aceștia fiind avuți în vedere ca subiect al terorii poliției politice a organelor securității statului din perioada de dictatură comunistă, raportarea făcându-se la drepturile și libertățile lor fundamentale, aceasta fiind cauza indicată de legiuitor ca îndreptățind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

Pe cale de consecință, analiza calității de colaborator al Securității trebuie făcută, în regulă generală, față de acele conduite care aduceau atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului cu raportare la cetățenii români, aspect atestat și de disp. art. 1 din O.U.G. nr. 24/2008, text în care sunt menționați beneficiarii dreptului de acces la propriul dosar.

Dacă aceasta este regula generală în materie, legiuitorul român, având în vedere contextul de integrare contemporană euro – atlantică, a extins prin textul art. 1 din O.U.G. nr. 24/2008 sfera de aplicare a O.U.G. nr. 24/2008 și la cetățenii străini care după 1945 au avut cetățenie română, precum și la orice cetățean al unei țări

membre a Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau al unui stat membru al Uniunii Europene.

Astfel, art. 1 din O.U.G. nr. 24/2008 arată că „(1) Orice cetățean român sau cetățean străin care după 1945 a avut cetățenie română, precum și orice cetățean al unei țări membre a Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau al unui stat membru al Uniunii Europene au dreptul de acces la propriul dosar întocmit de Securitate, precum și la alte documente și informații care privesc propria persoană, potrivit prezentei ordonanțe de urgență și în conformitate cu prevederile legii privind protejarea informațiilor care privesc siguranța națională. Acest drept se exercită la cerere și constă în studierea nemijlocită a dosarului și eliberarea de copii de pe actele dosarului și de pe alte înscrisuri care privesc propria persoană. (2) Accesul vizează toate tipurile de informații culese sau exploatate de Securitate, prin acțiuni conexe sau prin emiterea de acte, dispoziții ori alte tipuri de înscrisuri. (3) Persoana îndreptățită, potrivit prevederilor alin. (1), poate solicita Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității exercitarea dreptului de acces la propriul dosar. (...) (7) Persoana, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, are dreptul, la cerere, să afle identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia, care au contribuit cu informații la completarea dosarului, și poate solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului. Procedura este aceeași și pentru lucrătorii Securității identificați în urma verificărilor din oficiu, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.”. [s.n.]

Interpretând logic, sistematic și gramatical textul art. 1 din O.U.G. nr. 24/2008, Curtea a dedus că persoana care are dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acestora, respectiv de a solicita efectuarea de verificări în acest sens, este tocmai titularul dreptului la acces la propriul dosar, astfel cum se găsește indicat în primul alineat al textului legal, adică, după cum s-a arătat mai sus, cetățenii români, cetățenii străini care după 1945 au avut cetățenie română, precum și cetățenii țărilor membre ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau ai unui stat membru al Uniunii Europene, aceștia fiind singurele subiecte ale protecției legale și reparației morale, stabilind granițele domeniului de aplicare al O.U.G. nr. 24/2008.

Pentru a concluziona în acest sens, Curtea a avut în vedere și definiția dată de art. 2 lit. d) din O.U.G. nr. 24/2008 terței persoane înțeleasă ca „orice persoană, alta decât cea care face obiectul verificării sau care este titular al dreptului de acces la documentele întocmite de Securitate”.

Pe cale de consecință, Curtea a arătat că se va putea constata o calitate de colaborator al Securității doar în cazul acelor persoane care prin conduita lor au adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale proprii cetățenilor anume nominalizați prin art. 1 din O.U.G. nr. 24/2008, astfel cum au fost indicați mai sus în considerentele hotărârii de față.

În cauză, partea reclamantă deduce instanței spre judecată conduita părții pârâte Rebrean Lucica, informatoare a organelor securității statului în perioada 1985 – 1989, cu privire la doi cetățeni japonezi, Y.K. și T.W.

Or, aceștia din urmă nu intră în domeniul de aplicare al O.U.G. nr. 24/2008, căci nu sunt nici cetățeni români, nici cetățeni străini care după 1945 au avut cetățenie română, nici cetățeni ai vreunei țări membre a Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau ai unui stat membru al Uniunii Europene, Japonia nefigurând în lista țărilor membre NATO sau UE.

În plus, Curtea a apreciat că acțiunea organelor de Securitate față de respectivii cetățeni japonezi apare ca fiind justificată obiectiv, în condițiile în care erau suspecti de a face parte din serviciile de informații japoneze.

În cauză, prin prisma activităților imputate părții pârâte, instanța a concluzionat că a intervenit o intruziune în viața privată a persoanei urmărite. Astfel, respectarea vieții private este menită să asigure dezvoltarea, fără interferențe exterioare, a personalității fiecărui individ, inclusiv în relație cu alte ființe umane, existând o zonă de interacțiune a persoanei cu ceilalți, chiar și într-un spațiu public, care poate intra în aria vieții private; or, ținerea vieții private sub observație cu ajutorul agenților și informatorilor, pentru cunoașterea relațiilor și conduitei persoanelor respective, priveau tocmai această zonă de interacțiune într-un spațiu care intra în zona vieții private.

Cu toate acestea, nu se poate face abstracție de faptul că nici măcar în prezent, când nivelul de recunoaștere și afirmare a dreptului la viață privată, la nivel internațional (art. 8 din Convenția

europăeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 17 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, precum și altele), dar și intern (art. 26 din Constituția României revizuită, art. 71 din noul Cod civil, precum și altele) este semnificativ mai pronunțat decât la data relevantă a faptelor din dosar, acest drept nu este consacrat ca fiind unul absolut, ci poate cunoaște limitări, între care se numără și cea privind securitatea națională, văzută ca bine colectiv al tuturor cetățenilor.

Or, în contextul particular al cauzei, apare că demersul în care a fost implicată dna. Rebreaan Lucica urmărea lămurirea unei suspiciuni de spionaj la adresa unor persoane, cetățeni străini, cu atât mai mult cu cât, din analiza înscrisurilor depuse în dosar, rezultă că aceștia ar fi avut deja o sursă de informații, un național român.

Nu se poate face deci abstracție de scopul care a determinat activitatea informativă.

Față de cele arătate în precedent, Curtea nu a putut concluziona că ar fi întrunite în cauză în mod cumulativ condițiile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, adică în sensul constatării că pârâta Rebreaan Lucica ar fi fost colaborator al Securității în înțelesul textului legal, astfel că a respins acțiunea ca nefondată.

2. Călea de atac exercitată

2.1. Împotriva acestei sentințe, a formulat recurs reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, întemeiat pe art. 488 alin.(1) pct. 8 Cod procedură civilă, solicitând casarea hotărârii recurate și, în rejudecare, reținerea calității de colaborator al Securității în ceea ce o privește pe pârâta Rebreaan Lucica.

2.2. În argumentarea recursului

Acțiunea s-a întemeiat pe conținutul art. 2 lit. b) și art. 11 din O.U.G. nr. 24/2008, precum și pe împrejurarea că doamna Rebreaan Lucica a informat Securitatea prin note informative scrise de mână proprie și sub acoperirea numelui conspirativ „Laura” în legătură cu atitudini potrivnice regimului comunist manifestate de alte persoane, de cetățenie japoneză.

Este îndeplinită atât prima condiție de fond, cu privire la denunțarea unor atitudini potrivnice regimului comunist, cât și cea

de a doua condiție, referitoare la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale.

Mai întâi, este demonstrată prima condiție pusă de legiuitor (art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008) pentru reținerea calității de colaborator al Securității: furnizarea de informații despre atitudini sau acțiuni potrivnice regimului comunist.

Este dincolo de orice dubiu că afirmațiile referitoare la viața extrem de grea din perioada comunistă reprezentau atitudini potrivnice regimului comunist.

În al doilea rând, este îndeplinită a doua condiție, care se referă la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale - și nu neapărat încălcarea propriu-zisă a acestor drepturi - în sensul că intimata ar fi trebuit să conștientizeze posibilele urmări ale informației furnizate.

Este exclus ca intimata să nu fi realizat faptul că, odată ce furniza astfel de informații, asupra persoanelor la care se referea în notele sale urma, de obicei, să se desfășoare acțiuni de investigare din partea Securității, ori o înăsprire a formelor de supraveghere, dacă persoana în cauză era deja urmărită.

Este neîndoielnic că reținerea calității de colaborator al Securității este posibilă și în cazul denunțurilor referitoare la cetățenii străini.

De asemenea, este de necontestat că art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 24/2008 permite accesul la propriul dosar de Securitate pentru „Orice cetățean român sau cetățean străin care după 1945 a avut cetățenie română, precum și orice cetățean al unei țări membre a Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau al unui stat membru al Uniunii Europene”, precum, și pentru urmașii acestor persoane, în condițiile alin. 8 al aceluiași art. 1.

O interpretare de tipul celei date de sentința atacată este profund discriminatorie, bazându-se pe criterii arbitrare, total lipsite de legătură cu voința, conduita și în definitiv, cu profilul moral al persoanelor verificate sub aspectul colaborării cu Securitatea.

Dacă s-ar menține abordarea primei instanțe ar rezulta că dacă două persoane ai furnizat Securității absolut aceeași informație, în prezent acestea ar putea beneficia de tratament juridic diferit, motivat de împrejurarea că prima a denunțat o persoană care este, în ziua de azi, spre exemplu, cetățean elvețian (care nu beneficiază de accesul la propriul dosar), în timp ce a doua a denunțat, spre exemplu, un cetățean italian (care, în schimb, beneficiază de accesul

la propriul dosar). Dacă s-ar menține raționamentul prime instanțe, ar însemna că în cazul acestor persoane care au oferit Securității absolut aceeași informație, instanțele ar da astăzi soluții diametral opuse, în funcție de un criteriu neprevăzut de art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 și care este total lipsit de legătură cu atitudinea morală a celor două persoane verificate.

Mai mult, componența uniunilor ori alianțelor internaționale nu este o realitate perenă putând suferi schimbări majore în timp. Pot aceste schimbări afecta reținerea sau nu a calității de colaborator al Securității? Ar fi de conceput ca aceeași persoană să nu fie privită azi drept colaborator al Securității și anul viitor să fie considerată drept colaborator al Securității întrucât, în acest răstimp, statul căruia îi aparține persoana denunțată va deveni membru a NATO?

În plus, chiar cetățenii denunțați pot dobândi sau renunța la cetățenia unui stat.

Eroarea de la care pornește raționamentul Sentinței atacate este determinată de faptul că prima instanță a considerat că beneficiarii activității de verificare a persoanelor care fac parte din categoriile menționate de art. 3 din O.U.G. nr. 24/2008 ar fi exclusiv persoanele urmărite și persecutate de Securitate, precum și urmașii acestora.

Cât privește considerentul primei instanțe, în sensul că acțiunea fostei Securități ar fi fost justificată de împrejurarea că acțiunea Securității „urmărirea lămurirea unui caz de spionaj,, și de faptul că persoanele urmărite „ar fi avut deja o sursă de informații, un național român", și din acest punct de vedere prima instanță a distins acolo unde legiuitorul nu a distins, încălcând și aplicând greșit prevederile de drept material ale art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, situație ce atrage incidența motivului de nelegalitate prevăzut de art. 488 alin. 1 punctul 8 din Noul Cod de Procedură Civilă.

În consecință, soluția primei instanțe este rezultatul încălcării și aplicării greșite a prevederilor de drept material ale art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, situație ce atrage incidența motivului de nelegalitate prevăzut de art. 488 alin. 1 punctul 8 din Noul Cod de Procedură Civilă.

2.3. Procedura de examinare a recursului în completul de filtru

Raportul asupra admisibilității în principiu a recursului, întocmit potrivit dispozițiilor art.493 alin.(2) și (3) din Codul de procedură civilă, a fost analizat în completul de filtru și comunicat părților în baza Încheierii de ședință din data de 27 aprilie 2017, potrivit art.493 alin.(4) Cod procedură civilă.

Prin Încheierea de ședință din data de 8 iunie 2017, Completul de filtru, apreciind incidența în cauză a prevederilor art.493 alin.(7) din Codul de procedură civilă, a admis în principiu recursul și a fixat termen pentru judecata cauzei pe fond.

3. Soluția și considerentele Înaltei Curți asupra recursului

În esență, prima instanță a arătat că reținerea calității de colaborator al Securității este posibilă și în cazul denunțurilor referitoare la cetățenii străini, însă numai dacă acești cetățeni străini aparțin unor state membre ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau Uniunii Europene ori cetățenilor străini care, după 1945, au avut cetățenie română.

De asemenea, prima instanță a arătat că în speță „a intervenit o intruziune în viața privată a persoanei urmărite”, dar că această intruziune ar fi fost justificată de împrejurarea că acțiunea Securității „urmărea lămurirea unui caz de spionaj și de faptul că persoanele urmărite „ar fi avut deja o sursă de informații, un național român”.

Potrivit dispozițiilor art.5 alin.(1) din Legea nr.187/1999, prin poliție politică se înțelege toate activitățile securității statului sau ale altor structuri și instituții cu caracter represiv, care au vizat instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În accepțiunea acestui act normativ, sfera de cuprindere *rationae personae* este bine delimitată, colaborator al poliției politice comuniste fiind considerată persoana care a furnizat sau a înlesnit transmiterea de informații, indiferent sub ce formă, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, de natura să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului (art.5 alin.(3) din Legea nr.187/1999).

Din definiția legală a colaboratorului poliției politice comuniste se desprinde necesitatea întrunirii următoarelor condiții cumulative:

- reținerea unei activități efective de furnizare sau înlesnire a transmiterii unor informații, indiferent sub ce formă, către Securitatea statului sau către una din structurile sau instituțiile cu

caracter represiv (în sensul art.5 alin.(1) din Legea nr.187/1999 rep.), informații prin care sa fie denunțate activității sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist;

- respectivele activități denunțate să fie de natură a aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Intimata -pârâtă a furnizat informații către structurile poliției politice comuniste.

Intimata Rebrean Lucica a funcționat ca menajeră la reședința diplomatului japonez Y.K. (obiectivul „Cazacu”), activând în calitate de informator al organelor de securitate în perioada 1985-1989, fiind recrutată pentru supravegherea informativă a acestui diplomat.

Despre diplomatul japonez Y.K., secretar III la Ambasada Japoniei din România în epocă, organele de securitate au consemnat că este «suspect de apartenență la serviciul de spionaj japonez», aflându-se în atenția acestora.

Pârâta a întocmit și semnat olograf cu numele real un înscris intitulat „Angajament”, din conținutul căruia reiese că la momentul recrutării a preluat numele conspirativ de colaborare „Laura”, asumându-și «să colaboreze în mod secret și organizat cu organele securității statului român, să furnizeze date și informații ce interesează securitatea statului».

Îi sunt imputate părții intimate următoarele aspecte:

- nota informativă din 08.04.1985, prin care dna. Rebrean informa Securitatea în legătură cu diplomatul Y.K., respectiv, „/.../a abordat chestiunea căldurii din această iarnă, arătând că a fost sub orice critică și că el cunoaște că în lunile ianuarie-februarie au murit circa 1000 de copii în incubatoare și maternități. L-am întrebat de unde știe toate acestea, deoarece eu sunt româncă și nu am auzit să se fi întâmplat așa ceva, la care el mi-a spus că aceste lucruri nu se scriu la ziar, dar în ambasadă este o româncă, care informează cu toate problemele, care nu se scriu la ziar. /.../ Nu a pronunțat numele persoanei care informează și nici eu nu am insistat.”.

- nota informativă din 03.12.1987, prin care dna. Rebrean informa Securitatea în legătură cu un alt diplomat japonez, numitul T.W., respectiv, „/.../ vorbește cursiv românește și mi-a pus o serie de întrebări, după cum urmează: Știa că sunt ardeleană și vroia să-i spun ce cunosc în legătură cu unele întâmplări petrecute la Brașov, unde aprecia că aş avea rude. I-am spus că rudele mele sunt în Bistrița și Baia Mare, iar despre Brașov nu cunosc nimic. A insistat,

arătând că trebuie să știu că în ziua de votare s-a întâmplat un eveniment în acest oraș, iar alegerile nu au mai avut loc, preconizându-se reorganizarea lor. Cum este rezolvată în țara noastră problema alimentației, asistenței medicale a copiilor și învățământul, lăsându-mă să înțeleg că el consideră că sunt nereguli în aceste direcții, /.../”

Problemele la care se refereau persoanele denunțate nu puteau fi exprimate în public (presă scrisă, televiziune, reuniuni oficiale) și nici măcar în cercuri restrânse. De altfel, chiar în cuprinsul notei informative mai sus citate se arăta că astfel de chestiuni „nu se scriu la ziar. Potrivit propagandei regimului, toate aceste probleme nu puteau exista în socialism, iar o persoană care ar fi îndrăznit să le pună în discuție ar fi fost catalogată drept „provocator”, iar atitudinea lui drept „dușmănoasă”.

Atât timp cât un anumit tip de atitudine era dezaprobat de puterea comunistă, încercându-se izolarea celor care aveau curajul de a susține aceste opinii, însemna că însuși regimul comunist privea respectivele atitudini ca fiindu-i potrivnice.

De asemenea, referirea la protestul anticomunist din 15 noiembrie 1987 de la Brașov, act trecut sub tăcere de autoritățile vremii, reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist.

Informațiile au vizat denunțarea unor atitudini sau acțiuni potrivnice regimului comunist.

Corect susține recurentul că este dincolo de orice dubiu că afirmațiile referitoare la viața extrem de grea din perioada comunistă reprezentau atitudini potrivnice regimului comunist.

Atitudinea potrivnică și activitățile cetățenilor japonezi puteau fi considerate a fi împotriva legilor țării, dar și împotriva regimului totalitar comunist de la acea vreme. Cum legile adoptate făceau parte și erau în concordanță cu regimul comunist, orice acțiune/ atitudine împotriva acestora era considerată a fi îndreptată împotriva regimului.

Furnizarea de informații a fost de natură să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Dispozițiile art.5 alin.(3) nu cer ca activitățile sau acțiunile contrare regimului comunist denunțate de colaborator să fi fost făcute în scopul de a aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale, sub forma vinovăției exprimată a intenției calificată prin scop.

Textul urmărește numai ca informațiile furnizate să fie apte să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neinteresând aspectul formei vinovăției, nefiind o acuzație penală.

De asemenea, nu interesează nici dacă informațiile furnizate au adus atingere în concret unei anumite persoane a drepturilor și libertăților fundamentale.

Informațiile furnizate de pârâtă cu referire la opiniile și preocupările cetățenilor străini se încadrează la încălcarea unui drept fundamental prevăzut în Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice (art.17) și în Declarația Universală a Drepturilor Omului (art.12), la care România aderase în acea perioadă și anume, dreptul la viață privată.

Legiuitorul nu distinge după cum victimele delațiunilor sunt cetățeni români sau străini. În plus, cetățenii străini puteau fi și ei victimele încălcărilor unor drepturi fundamentale, cum ar fi interceptarea corespondenței, filajul, urmărirea cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speță), legiuitorul recunoscând faptul că și cetățenii străini puteau fi victimele acțiunilor de urmărire din partea Securității. Pentru acest motiv, art. 1 din O.U.G. nr. 24/2008 recunoaște în mod expres și cetățenilor străini dreptul de acces la dosarul întocmit de Securitate.

De asemenea, nu numai cetățenii statelor vizate de art. 1 din O.U.G. nr. 24/2008 puteau fi victimele acțiunilor de urmărire din partea Securității.

Prima instanță a distins acolo unde legiuitorul nu a distins, încălcând și aplicând greșit prevederile de drept material ale art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, apelând la un criteriu arbitrar și lipsit de previzibilitate, acela al cetățeniei persoanei despre care erau furnizate informațiile.

Astfel, art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 24/2008 permite accesul la propriul dosar de Securitate pentru „Orice cetățean român sau cetățean străin care după 1945 a avut cetățenie română, precum și orice cetățean al unei țări membre a Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau al unui stat membru al Uniunii Europene”, precum, și pentru urmașii acestor persoane, în condițiile alin. 8 al aceluiași art. 1.

Cu toate acestea, o interpretare potrivit căreia definiția noțiunii de colaborator a Securității, dată de art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 ar permite reținerea calității de colaborator al Securității

numai în cazul denunțurilor referitoare la cetățenii străini din statele membre ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau Uniunii Europene ori cetățenilor străini care, după 1945, au avut cetățenie română este discriminatorie, străină de scopul și litera legii.

Contrar susținerilor primei instanțe, beneficiara verificării categoriilor menționate de art. 3 din O.U.G. nr. 24/2008 este societatea românească în ansamblu, nu doar cei urmăriți de Securitate sau urmașii acestora.

Considerentul primei instanțe, în sensul că acțiunea fostei Securități ar fi fost justificată de împrejurarea că acțiunea Securității „urmărea lămurirea unui caz de spionaj”, nu poate fi primit, definiția noțiunii de colaborator al Securității nedistingând în funcție de motivul pentru care Securitatea urmărea persoanele denunțate de informator.

Nu poate avea relevanță, din perspectiva art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, nici împrejurarea că persoanele urmărite „ar fi avut deja o sursă de informații, un național român”.

Pentru considerentele anterior expuse, în baza dispozițiilor art. 20 alin 1 din Legea nr. 554/2004 și a art.496 din Codul de procedură civilă, republicat, Înalta Curte va admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr. 1072 din 16 aprilie 2015 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Va casa sentința recurată și, rejudecând, va admite acțiunea reclamantului CNSAS, constatând calitatea pârâtei Rebrean Lucica de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Admite recursul formulat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr. 1072 din 16 aprilie 2015 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința recurată și, rejudecând, admite acțiunea reclamantului CNSAS.

Constată calitatea pârâtei Rebrean Lucica de colaborator al Securității.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23 noiembrie 2017.

Judecător,
G.A.
Farmathy

Judecător,
C. Ilie

Judecător,
M. Hrudei

MAGISTRAT
ASISTENT,
M.C. Olaru

Thred.M.H./21.12.2017

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Cont aolu*

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. *188/2172/15*
se legalizează de noi *cu munitate definitivă*
seu taxa

